

Regina Krónika

VIII. évfolyam 4. szám

2007. április 1.

« A veszprémi Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja »

Pilinszky János: Virágvasárnap

Jézus jeruzsálemi bevonulásáról János evangélistánál olvashatjuk a legjelentősebb beszámolót.

Szereplői: a lelkes tanítványok szerege, az út porába hulló palmaágak, s az isteni teher alatt szelíden lépkedő „szamaracska”. S még valami: a kövek. Jézus még őket is bevonja az ujjongásba: ha nem a nép, hát ők, a „kövek kiáltanak!”.

Ki ünnepel itt? Mintha a teremtett világ egy-egy képviselője, a kő, a palma s a szamaracska az egész nagy egyetemet képviselné a bevonulásban. S itt érdemes megemlítenünk, hogy növények és állatok milyen szokatlan hangsúllyal szerepelnek mindig az evangéliumban, főképp a példabeszédekben. De nem a hasonlat, és nem is holmi megszemélyesítés emeli különleges megvilágításba őket, hanem nyilván a Teremtő és teremtmény közötti viszony csodálatos komolysága.

Amikor Jézus „dicsőségesen” bevonul Jeruzsálembe, erre a futó ünneplésre futotta a világ erejéből. Azután még az emléket is elsodorja a pillanatot, és belepi az út pora.

Az igazi, a tulajdonképpeni „megdicsőülés” még hátravan. Erről az evangéliumnak talán legcsodálatosabban paradox mondatai következnek, közvetlenül a jeruzsálemi bevonulás után.

„Eljött az óra, hogy az Emberfia megdicsőíttessék. Bizony, bizony mondom nektek, ha csak a gabonaszem a földbe nem esik és meg nem hal,

maga marad...” „Most az én lelkem megrendült. És mit mondjak? Atyám, szabadíts meg engem ezen órától? De hisz azért jöttem ez órára, Atyám, dicsőítsd meg nevedet!”

És mégis... Bármennyire kitérő, csálóka fény volt is Jézus számára a jeruzsálemi bevonulás, a mi ünneplésünk, mégis érez gondosságot, mellyel fogadta, sőt mintegy elébe ment a szegényes fogadtatásnak. Örök időre szóló okulásul szolgálhat számunkra: saját erőnkől csak ilyen szalmaláng lelkesedésre futhatja. S ha jól szemügyre vesszük a történetet, láthatjuk, hogy gyengéd gondoskodással még ezt is Jézus maga készítette elő – miérettünk, ahogy mondotta.

A másik tanulság az isteni szerezénység. Jézus példamutatása, hogy milyen szelíd alázattal kell fogadnunk az emberek ünneplését. Igaz, nem tér ki előle, mint ahogy semmi emberi elől nem tér ki –, hogy annál teljesebb tanítást hagyjon örökül számunkra. A jeruzsálemi bevonulás története hányszor játszódik le azóta is bennünk, egy-egy rövid felbuzdulás képében.

Hogy találkozásunk vele hogy válhat tartóssá? Erre felel a következő szakasz. Vállalnunk kell önmagunk „elvesztését”, ahogy ő vállalta a földbe hullott gabonaszem sorsát. Akkor valóban egyek leszünk majd vele, s nem a futó, hanem az örök dicsőségben, a jeruzsálemi bevonulás után az örök Jeruzsálembe való bevonulás örömeiben.

Szent Imre és Szent Erzsébet éve

Midőn Hermann, Thüringiának fejedelme, Urunk születésének 1209. esztendejében Wartburg nevezetű várában mulatott, jöttek oda azon időknek legjelesebb hegedősei, kik is versenyre keltek, melyik volna közülük legkülönb. Ám nem tudván megegyezni, küldöttek Erdélyországba bizonyos Klingsor nevezetű mesterhez, hogy bírójok lenne. Ez pedig fölöttébb járatos volt minden tudományokban, de legkivált a csillagvizsgálásban.

Megérkezvén tehát Klingsor mester Eisenach városába, mely a fent mondott Wartburg várának aljában volt, valamely estén a kertben mulatván igen szorgosan vizsgálta a csillagok járását. Jöttek akkor hozzá sok nemes urak és fő emberek, kik kérdezték, vajjon mely jeles dolgokat lát a csillagokban? Ő pedig felelte nekik:

– Ujdon és egyben vigasságos dolgot hirdetek nektek: íme szép csillag kél Magyarország felett, mely szerte hinti fényességét mind az egész világon. Örvendeztetek hát eme hírnek, mivelhogy Magyarország királynéjának leánya született ez éjjelen, ki Erzsébetnek fog neveztetni. Szent leszen e gyermek és szentsége vigaszára s örömére leszen mind egész keresztény világnak!

Az időben pedig Magyarországon második Endre volt a király, felesége pedig merániai Gertrúd. És történt valóban, hogy a Klingsor mestertől mondott napon és órában a királyné leánygyermeket szült, ki a szent keresztiségben Erzsébetnek neveztetett. Atyja és anyja igen örvendeztek születésén, mely valóban áldására volt mind egész országoknak. Mivelhogy e gyermek születése idején békesség lőn az országban, az emberek feledték a káromló és átkozódó szavakat, az Úr pedig bőséges terméssel áldotta magyarok földjét.

Hermann fejedelem akkor ilyenképpen töprenkedett magában: „Bár csak egykoron fiamnak adatnék e jeles gyermek hitese feleségül!” Annakutána hívatta hűséges főemberét, kinek neve volt Varilla Walter és mondá neki:

– Lóra ülven menj követségbe Endre királyhoz és kérjed tőle, adná leánykáját fiamnak, Lajosnak jegyesül.

Útnak is indult Walter számos lovagok, nemes apródok és nemes hajadonok kíséretében s megjelentette Endre királynak ura üzenetét. Endre király pedig tanácsot tartván végezetül hirdette határozatát, mely szerint nehéz szívvel ugyan, ám Istennek akaratajában megnyugodva, odaadja leányát, Erzsébetet, hogy majdan hitvese legyen Lajosnak.

És akkor három álló napon és éjjelen által vígadoztak a királynak udvarában, annakutána pedig öltöztették Erzsébetet aranyhimes selyem ruhába és vert ezüst bölcsoibe helyezvén gazdag ajándékokkal küldötték őt Thüringiába. És mondá a király Walternek:

– Lovagi becsületedre bízom legfőbb kincsemet, Erzsébetet.

A lovag pedig felelte:

– Ótalmamba veszem őtet és megőrizem hűségesen.

Megtérvén pedig Wartburg várába általadta a leánykát Hermann fejedelemnek, ki is nyomban nagy ünnepséggel eljegyezte őt fiának. Volt pedig ekkor Erzsébet négy esztendő, Lajos pedig tizenegy. És innen fogva ők ketten többé nem váltak meg egymástól és egymást testvérnek nevezték.

Adott pedig a fejedelem hét nemes hajadont Erzsébetnek társakul, kikkel játszadoznék. És hahogy Erzsébet játékban megnyerte tőlük a csip-csup üvegyűrűket, miként játszottak, bizony visszaadta nekik, nehogy megszorodjanak, de cserébe követelte, hogy minden gyűrű fejében egy-egy Üdvözlely Máriát mondjanak. Merthogy igen szelid szívű gyermek volt és fölöttébb szerette Istent és ő dolgait.

Valahogy szerét ejthette, úgy irányozta játék közben ugrádozásait, hogy végezetül mindig a kápolnába jutottak. És ilyenkor Erzsébet hirtelen odafutott az oltárhoz, nagy zsoltárkönyvet fogott kezébe és buzgón imádkozott abból, holott még olvasni nem tudott. Másszor Istennek szabad ege alatt imádkozván a

leányokkal, megeredt a zápor. Ám ők csak tovább folytatták az imádkozást és íme, egyiknek ruhája sem nedvesedett meg.

Részletek Révai József Szentek legendái – Szent Imre herceg című művéből

Jézus rendkívüli parancsa

(folytatás)

Aki szeret, nem társadalmi helyzetük, képzettségük, származásuk, életkoruk vagy egészségük szerint értékeli az embereket.

Aki szeret, legyőzi az előítéleteket.

Aki szeret, igazságosságra törekszik.

Aki szeret, síkra száll a békéért.

Aki szeret, a legközelebb állókkal kezdi: házastárs, gyermekek, barátok, rokonok, szomszédok, ismerősök, munkatársak.

Aki szeret, hálás mások véleményéért és kritikájáért, amit róla mondanak.

Aki szeret, kész hibáját beismerni, és bocsánatot kérni.

Aki szeret, abban bízni lehet.

Aki szeret, napi munkáját úgy végzi, mint szolgálatot embertársainak.

Aki szeret, azt az élet tapasztalatai nem teszik könyörtelenné és szívtelenné.

Aki szeret, elfogadja sorsát és embertársait.

Aki szeret, örül a hit ajándékainak.

Aki szeret, bízik a jó győzelmében.

Aki szeret, az hálás.

Aki szeret, az imádkozik.

Aki szeret, nincs távol Isten országától.

Aki szeret, úton van az Atya felé.

Aki szeret, azt a Szentlélek irányítja.

Aki szeret, az Jézus tanítványa.

Jézus mondta: amikor ebédet vagy vacsorát adsz, ne hívd meg sem testvéreidet, sem rokonaidat, sem jómódú szomszédodat, nehogy visszahívjanak és viszonzozzák neked. Ha vendégséget rendezel, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat, vakokat. S boldog leszel, mert nem tudják neked viszonzni, de az igazak feltámadásakor megkapod jutalmadat. – Ezek hallatán az egyik vendég így szólt: Boldog, aki asztalhoz ülhet az Isten országában.

(Lk 14,12–15)

Miért inkább Barabást?

A nagy események sodrában megjelenő jelentéktelennek tűnő epizódok sokszor csak véletlenszerű, de nem fontos történések, máskor aranyos kis gyöngyszemek, viszont néha szinte villámlás erejű fénnel világítanak rá a dolgok valódi értelmére. Ilyen eseménnyel találkozunk Jézus perében az úgynevezett Barabás epizódban.

Pilátus, a római helytartó „átlát a szitán”. A zsidók egy ártatlan, tiszta embert irigységből hoztak eléje halálos ítéletet kérve fejére, hogy azután nélküle nyugodtan gyakorolhassák kétes hatalmukat, kényük-kedvük szerint manipulálva népüket. Ettől a ponttól kezdve két síkon folyik a küzdelem. Az egyik sík vertikálisnak mondható: és nem más, mint az ember-krisztusnak Atyja iránti engedelmisségének szabadon bemutatott áldozata. Ezt ő teljesen egyedül vívja meg, de érdemét mindenkiért felajánlja. Olyannyira tisztán egyedülálló küzdelemben, hogy még maga Pilátus is zavarba jön, amikor Jézus kijelenti: „Az én országom nem ebből a világból való” (Jn 18,36), és csakhamar vádlóinak is elfogynak az érveik. A Szent körül mindenki csődöt mond. Ebből a vertikális patt-helyzetből áttevődik az „iszapbirkózás” a horizontális, politikai síkra, mely a zsidó vezetők és

párthíveik, valamint a Római Impérium képviselői között folyik tovább; a nép pedig manipulálható tömegként érzéketlenül hömpölyög körülöttük.

Pilátus nemcsak a vádlott ártatlansága és a római joggyakorlat igazságosságának érvényesítése miatt akarja szabadon bocsátani Jézust, hanem politikai vereséget akar odadörgölni a zsidó vezetők orra alá. Ezért módszert vált. Észérvek helyett az érzelmekre, a tisztesség és a gonoszság szembeállítására, a részvétre és a zsidó hazaszeretetre apellál. Előhozhatja tehát a börtönből Barabást, a gyilkost, és odaállítja Jézus mellé: Válasszatok! Lássuk csak, hogy nektek ki kell. Ostorral félholtra vereti Jézust, majd újra eléjük állítja: Válasszatok! Nektek ki kell? S a vezetők és a megbabonázott nép választ. „Bemegy a csöbe”. Csak azért is Barabás kell nekik. Minél sötétebb és aljasabb a dolog, „annál jobb”. A megszeppent Barabás már-már nemzeti hősnak érezheti magát az őt vállalára vevő lealjasodott nép háttán. Csakhogy itt nem a nép, és nem a vezetők, de még csak nem is Barabás megdicsőüléséről van szó, hanem a gonoszság misztériuma ül diadalt egy jobb sorsra érdemes nép fölött. Ezen a ponton – azt hinné az ember, hogy – eldőlt a harc Pilátus és Jézus vádlói

között. De nem. A „diadálnak teljesnek kell lenni: Pilátust is meg kell alázni, sőt neki kell kimondania saját vereségét is a halálos ítélet kihirdetésével. Ennek kieszközlésére bevetik a zsarolás eszközét: „Ha ezt elbocsátod, nem vagy a császár barátja! Mert aki királlyá teszi magát, ellene szegül a császárnak!” (Jn 19,12)

S az evilági csetepaté folytatódik mind a mai napig, és ezen túl is, a világ végezetéig, amíg ember lesz a földön. Azonban senkinek sincs joga követ dobni Jézus perének szereplőire, még akkor sem, ha az ott jelenlévők és a gyáván elbujdosók mindannyian csődöt mondtak: ki azért mondott csődöt, amit tett, ki pedig azért, amit nem vállalt. Viszont el nem évülő példát statuáltak, és ma is tükröt tartanak minden következő nemzedék elé, amelyben megláthatjuk saját arcunkat: a gyűlölettest és a hazugot, vagy az áldozatban megdicsőültet. Az előbbi azt üvölti eltorzult vonásokkal: „Keresztre vele!” (Jn 19,8) Csakazértis! Az utóbbi viszont felold minket: „Békesség Nektek!” (Jn 20,21) Mindöröké...!

Történetünk kérdésére, hogy miért inkább Barabást választották, a bölcsék már tudják a választ, mások viszont sohasem fogják sem megtudni, sem megérteni...!

Dr. Balázs Pál

*Forrás: Veszprémi Főegyházmegyei
Kalendárium 2007.*

Kunszery Gyula: Húsvéti fák

Azon a vasárnap
ujjongtak a pálmák,
mert a megváltásnak
messiási álmát
valósulva látta
Jeruzsálem népe,
Jött Jézus... lepleket
dobtak le elébe,
s lengettek fölötte
büszke palmaágat,
azon a vasárnap.

Akkor csütörtökön
a szelíd olajfák
karcsú ágait
lankadtan lehajták,
mert a Getsemane-
kertben gyötrelemmel
vért verejtékezett
egy magános ember,
vére szétfolyott
a fekete rögökön,
akkor csütörtökön.

Azon a pénteken
szomorú szél susog,
búsan hajladoztak
bánatos cédrusok,
mert fönna a Golgotán
cédrusfából ácsolt
keresztben függött
egy véresre korbácsolt,
meggyötört, megkínzott
kihült, sápadt tetem,
azon a pénteken.

S a másik vasárnap
úgy pirkadat tájba
kivirult a világ
valamennyi fája,
északi fenyőktől
délzaki pálmáig
mind üdén kizöldell,
lombot hajt, virágzik,
mert halottaiból
Jézus ím feltámadt
ezen a vasárnap!

Nem csak gyerekeknek!

Kedves Gyerekek!

Kosztolányi Dezső Húsvéti himnuszának soraival köszöntelek benneteket ezen a napfényes, ám szeszélyes, szeles áprilison.

[...]

„Ó, újra-születő

Igazság!

Eljössz ma is és összejárod

Az enyhe, álmódó világot.

Jer, s fújd meg az ünnep rivalgó, büszke harsonáit,

Fújjad az ünnep szent, aranyos, néma harsonáit,

S minden valóra válik.

Rohanj elő,

Óh, újra-születő

Igazság!”

[...]

Mire kezetekbe veszitek az újságot, már ki is tör a hön áhított tavaszi szünet, és izgatott készülődéssel várjátok a húsvéti meglepetéseket, a meghitt családi ünnepet, a locsolkodást, no, és persze megint lehet egy kicsit lazítani, pihenni, néhány napra el lehet felejtetni az iskolát. Figyeljete oda, hogy a nagy pihengetésben és a vidám készülődésben ezúttal se vesszen el a lényeg! Jusson eszetekbe a kereszténység legnagyobb ünnepének, a húsvétnak a valódi értelme és üzenete: az, hogy Jézus Krisztus feláldozta magát értünk a keresztfán, hogy a szenvedést, a halált is vállalta azért, hogy megmentse az emberiséget bűneitől! Mire is taníthat bennünket, XXI. századi embereket húsvét misztériuma? Érdemes végiggondolnunk újra a virágvasárnaptól húsvét vasárnapig tartó hetek eseményeit! Virágvasárnapon Krisztus tanítványai kíséretében vonult be Jeruzsálembe, a pálmaágakat lengető tömeg ujjongott, mindenki őt ünnepelte. Ki gondolt akkor még az elkövetkező hetek szomorú, megrázó eseményeire... Ki? Egyedül csak Jézus Krisztus, aki nem magát ünnepeltette a lelkes

tömeggel! Tudta jól, hogy hamarosan sokan ellene fordulnak, a vesztét akarják majd. Jézus mindennek ellenére nem akart megfutamodni sorsa elől, végtelenül szerette az embereket, és a virágvasárnapi bevonulással is arról tett tanúságot, hogy életünk minden napján úgy kell élnünk, hogy mindig felkészülten, tiszta lélekkel állhassunk halálunk óráján az Úr ítélszéke elé. Mit tettünk volna mi az ő helyében? Sokan közülünk talán már rég elmenekültek volna, megfutamodtak volna a rájuk váró nehézségek, a szenvedés elől. Jó néhányan bizonyára már mély elkeseredésbe süllyedtünk volna, és nemhogy ünnepelni nem lettünk volna hajlandóak, hanem heteken át sajnáltattuk volna magunkat. Bizonyára akadt volna közülünk olyan is, aki úgy akarta volna kihasználni földi élete utolsó napjait, hogy minden létező evilági szórakozást kipróbál, utoljára még mindent megtesz. Az sem lehetetlen, hogy lett volna olyan embertársunk, aki átkozódva, másokat hibáztatva, bosszúálló lélekkel várta volna a véget. Persze mindez érthető, hiszen ilyenek vagyunk mi emberek: kishitűek, gyávák, hiszékenyek, gyakran váltjuk aprópénzre az igazi értékeinket, a valódi boldogságot. Ezért is kellett Jézusra, az Isten fiára bízni a világ megváltását! Szakonyi Károly J. című novellájában a következő párbeszéd játszódik le Jézus és legkedvesebb tanítványa, János között:

„ – Mester! [...] Valóban keresztrefognak feszíteni?

– Valóban...

– Ez a célod, Uram?

– A halál? A halál nem cél. A halál bekövetkezik.

– De a kereszthalál. Az áldozat. Ezt kívánod? [...]

– Nem kívánom, János. De ezért jöttem a földre. [...]

– Nem akarom, hogy meghalj! Nem akarom, hogy megkínózzanak, hogy

szegeket verjenek a testedbe! Hogy a véredet ontsák.

– Hanem tehát azt akarod, hogy minden tanításom hiába legyen?

– Hiába lenne, ha nem áldoznál fel magad?

– Meghalok, de feltámadok.

– Ígéred?

– Meghalok, hogy örökké veletek lehessenek. Ez az ára.”

Jézus válasza egyértelmű: ezért jöttem a földre – ez a feladatom itt, ezért élek, ezt kell beteljesítenem. Ezt a célt kellett látnia mindig maga előtt – amikor ellenségei kezére adta és elárulta legközelebbi társainak egyike, Júdás, amikor tanítványai magára hagyták kétségeivel, amikor Péter letagadta összetartozásukat félelmében. Ezt a célt nem adhatta fel, mindegy volt, hogy fájdalommal, szenvedéssel volt kikövezve a hozzá vezető út. Nekünk, keresztény embereknek is meg kell értenünk Krisztus példájából, hogy nem véletlenül születünk erre a földre, feladatunk, hivatásunk van itt, az Úrnak határozott célja van velünk, és a mi dolgunk, hogy ha kell még a nehézségekkel, a szenvedéssel is dacolva beteljesítsük azt.

Amikor Krisztus Pilátus előtt áll, saját népe mondja ki fölötte a halálos ítéletet: helyette egy rablógyilkosnak kérnek kegyelmet. Karinthy Frigyes Barabbás című novellájában eljátszik a gondolattal, hogy ha a Krisztust a keresztfára juttató nép kapna még egy esélyt a helyes, igazságos döntésre, mit tenne. A történet szerint a Jézus kereszthalála után nagy nyomorúságra jutott emberek mind-mind megígérik Krisztusnak, hogy ha újra szavazniuk kell Pilátus előtt, az ő nevét fogják kiáltani. S mi történik?

„Pilátus pedig gondolkodott, aztán vállat vont, s kiállván a tornác szélére, csodálkozva nézett végig a sokaságon, és szólt:

–Hát kit bocsássak el mármost, Barabbást vagy a názáretit?

–És ekkor zúgás támadt, mint a mennydörgés zengett fel a sokaság. És a sokaság ezt kiáltotta: „Barabbást!”

És rémülten néztek egymásra, mert külön-külön mindegyik azt kiáltotta: „A názáretit!”

Vagyis a novella Krisztusát másodsorra is a keresztre küldik. Hányszor játszódik le az életben is hasonló! Hányszor fordul elő, hogy jól tudjuk, mi lenne a helyes út, ki lenne a követendő példa, mi lenne az őszinte keresztényi cselekedet, de amikor magával ragad bennünket az arctalan tömeg, nem merünk kiállni az igazunk mellett, nem merjük vállalni a talán nem olyan népszerű, nem olyan korszerű véleményünket. Igyekszenk elvegyülni a sokaság között, igazodni a kor szelleméhez, a „mert már nem olyan világot élünk” elváráshoz, mert félünk, mert nem akarunk feltűnést kelteni. Úgy teszünk, mintha egyetérténék velük: s így Barabbást harsogunk, miközben Jézus nevét formálja az ajkunk, s emiatt mi is csak döbbenet nézünk egymásra, és mástól várjuk a megoldást, ahelyett, hogy egyszer végre a názáreti nevet kiáltanánk. Krisztus húsvéti szenvedéstörténete arra is tanít bennünket, hogy a hívő keresztényeknek mindig, minden körülmények között ki kell állniuk az alapvető emberi és erkölcsi értékek mellett, és bárki is próbáljon megvesztegetni vagy megfélemlíteni bennünket, nem szabad meghátrálnunk.

Rejtvény

Óvodásoknak, kisiskolásoknak:

Rajzoljátok le nekünk húsvét ünnepének valamelyik eseményét! Például:

- Az utolsó vacsorát
- Krisztust Pilátus előtt
- Veronikát, amikor kendőjét nyújtja Jézusnak
- Az asszonyok látogatását a sírnál

Nagyobbacsokának: Húsvét misztériuma belekerült népszokásainkba, szólásainkba, közmondásainkba is. Fejtétek meg, és írjátok le nekünk, mit jelentenek, milyen helyzetben használatosak az alábbi kifejezések, szólások:

Júdás pénz, júdás csók, kálváriát jár, Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen

Az előző havi rajzpályázatunk nyertese: Anczma Katalin (6,5 éves)

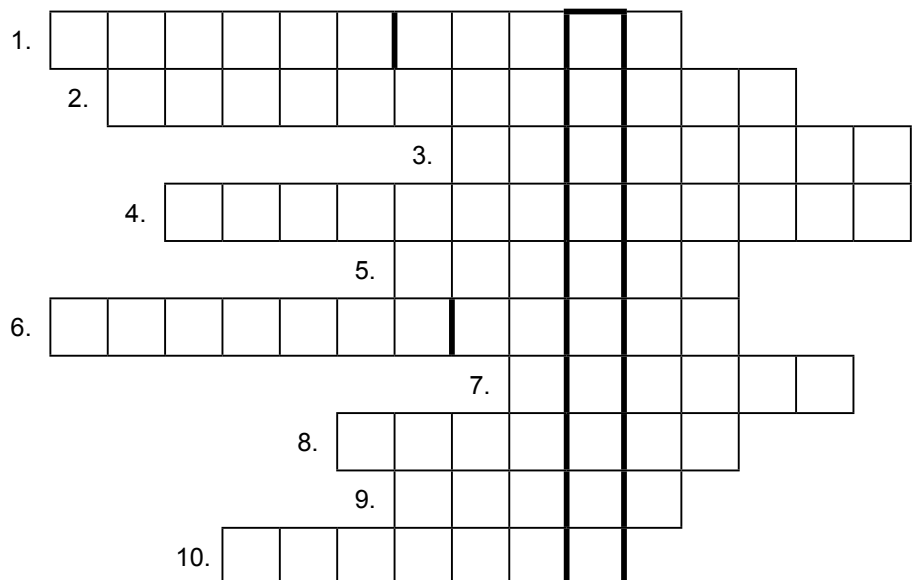
A rejtvény függőleges oszlopában olvasható a húsvéti ünnep lényege. Ezt a szót küldjétek be nekünk nevetekkel és címetekkel együtt megfejtésként!

1. Ezen a napon szoktak locsolkodni hazánkban a legények.
2. Ez is egyike a nagyszombati szentmiséhez kapcsolódó szertartásoknak.
3. Ezen az úton jutott el Jézus a Golgotára.
4. Az utolsó vacsora napja.
5. Hová mennek a hagyomány szerint nagypénteken a harangok?

6. Ki vette át Krisztustól a keresztet?
7. A nagyhét eseményeit elmesélő énekelt történet!
8. Mivel vágta le Péter a Jézust elhurcolni akaró katona fülét?
9. Ki árulta el Jézust?
10. Ki mondta: „Mosom kezeimet”?

Jó rajzolgatást és fejtörést, vidám locsolkodást, a tavaszi szünetre sok közös családi programot és szép ünnepet kívánok mindnyájatoknak!

Péti Mária

A Szent Imre-év rendezvényei

A hagyomány szerint Szent Imre szüzességi fogadalmát itt, Veszprémben tette, a jelenlegi székesegyház mögötti, ma már csak romjaiban meglévő, nyolcszög alakú Szent György-kápolnában. A bazilikát Gizella királyné építtette, tehát biztos, hogy a kápolna már korábban létezett. S mivel Szent Imre itt tette le fogadalmát, illő, hogy mi is ápoljuk emlékét, és ezen a szép évfordulón – bár születésének pontos idejét nem ismerjük, valamikor 1000 és 1007 között született – méltóképpen megünnepeljük őt. Szent Imre jelentőségét én abban látom, hogy már fiatalon eljutott az életszentség magas fokára, mint sokan a magyarok közül, például Árpád-házi Szent Erzsébet, Szent Margit, Szent Hedvig vagy Kaszap István. Ebben az évben a fiataloknak biztatást kellene adni, hogy már most törekedjenek az életszentségre, és ne arra készüljenek, hogy majd öregségüket adják oda a Jóistennek, most pedig még önmaguknak élnek. Azt is ki kellene hangsúlyozni, hogy Imre magyar szent volt, ami növelheti bennünk a hazaszeretetet, végül pedig a tisztaságot akarjuk követésre ajánla-

ni – nyilván nem egészen úgy, ahogy ő megvalósította, de az ő életében ez a motívum rendkívül aktuális napjainkban, amikor a szexuális erkölcs olyannyira mélyponton van. Már társadalmi kórnak tekinthető, hogy a családok szétesnek, a házasságok felbomlanak, az emberek összevissza élnek egymással, nincsenek szilárd párkapcsolatok, lassan a házastárs szó is elavulttá válik. Amit mi Szent Imre alakjával hirdetni akarunk, az a kemény férfiaság, tisztaság, de természetesen nem a nemiség elutasításával, hanem annak tiszteltetésével tartásával.

A Szent Imre-évet 2006. november 5-én nyitottuk meg ünnepélyes szentmisével itt, a veszprémi Várban, a piaristák Szent Imréről elnevezett templomában. „Szent Imre napok” címmel ifjúsági programot szervezünk április 27–29-én. Ezen a programon többek között lesz ifjúsági katekézis, beszélgetés a fiatalokkal Szent Imre alakjáról. Az egyházmegye fő ünnepe, Boldog Gizella ünnepe május 12-én lesz – a hangsúlyt azonban most fiára, Szent Imrere helyezzük. Az ünnepi szentmisére meghívjuk a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjait. Erdő Péter bíboros úr sajnos nem tud itt lenni, de Paskai László bíboros úr vállalta a főcelebráns, Bábel Balázs érsek úr pedig a szónok szerepét. Részt veszünk az augusztus 18-i Szent Imre-ünnepségen Székesfehérváron, reméljük számos zarándokkal és fiatalal. Az ünnepi év lezárását november 5. körül tervezzük, de ennek a részleteit még nem tisztáztuk.

A székesfehérvári egyházmegyével szorosabban is próbálunk együttműködni. A jubileumi év kapcsán nemrégiben egyeztető találkozásra is sor került, amelyen részt vett ifjúsági irodánk vezetője is. Az április 14–15-i Szent Imre fesztiválon a Veszprémi főegyházmegye is képviseltetni fogja magát.

Dr. Márfi Gyula
veszprémi érsek

Kányádi Sándor Április hónapja

Bolondos egy hónap
április hónapja,
hol kalap a fején,
hol báránybőr sapka.
Köpenyegbe burkol,
ingujjra vetkőztet;
mutatja a tavaszt
hol nyárnak, hol ősznek.
Hiába próbálnád
kilesni a kedvét,
túljár az eszeden,
mire észrevennéd.
Búsnak teszi magát,
szeme könnyben ázik,
mindegyre lehunyja
sűrű szempilláit.
Aztán gondol egyet,
fülig fut a szája,
s ránevet a fényben
hunyorgó világra.

Megfontolandó gondolatok

A makacs kitarás egyrészt a fanatikusok, másrészt az igazi életszerető emberek jellemzője. (I. G. Ehrenburg)

Élni az ígét életünk jelen pillanatában – ez a mi feladatunk... Legyünk élő evangéliumok, az élet igéi, ugyanolyanok, mint Jézus! Így fogjuk valóban szeretni őt.

(Chiara Lubich)

Kitekintő

Egyházi eszmecsere – a hagyomány tovább él

A történelmi egyházak megyei képviselői, valamint a 2006. évi önkormányzati választások után megalakult Kulturális Kisebbségi és Vallásügyi Bizottság tagjai tanácskoztak a közelmúltban. A megbeszélést azzal a szándékkal szervezték meg, hogy folytatódjék az évekkel ezelőtt teremtett hagyomány, kapcsolatápolás, közös programok és folyamatos eszmecsere az egyházfők, és a bizottsági tagok között. A találkozót Lasztovcza Jenő nyitotta meg, a megyei közgyűlés elnöke hangsúlyozta, a megye, és a történelmi egyházak együttműködése régire nyúlik vissza, kiemelte, a vezetés kész támogatni kezdeményezéseiket.

Dr. Hermann István Kulturális Kisebbségi és Vallásügyi Bizottság elnöke elmondta, hogy elsőként nyolc esztendővel ezelőtt került sor hasonló megbeszélésre, ahol a cél, mint most is, egymás jobb megismerése, és segítése volt. A kölcsönös bemutatkozást követően a megyei vezetők nevében segítséget ajánlott az egyházaknak Pálffy Sándor, a megyei közgyűlés elnöke. Az egyházi elöljáróságok részéről felmerülő kérések közül különös hangsúlyt kapott a hitoktatói konferenciák támogatása, illetve az egyházi ingatlanok felújítása. Ezen kívül a pályázatíráshoz kapcsolódó képzések igénye merült fel, amelyben a megye szerepvállalását kérték az egyházi személyek. A jelenlévők megállapodtak abban, hogy későbbi találkozósaikat egy-egy előadással is színesítik majd, melyet vagy körükből tart valaki, vagy vendéget hívnak az alkalomra előadónak.

Végül Gondos Béla mutatta be a tanácskozás résztvevőinek felvételeit, melyek Veszprém megye páratlan műemlékkincseiről készültek. Talabér Márta a megyei közgyűlés alelnöke zárszavában meglepedéssel nyugtázta, hogy az előrevívó szándék folyamatosan jó együttműködést eredmé-

nyez az egyházak és Veszprém megye vezetése között.

Új térkép készült Veszprém megyéről

Veszprém megye új közigazgatási és közlekedési térképét mutatták be, amely immár több mint egy évtizede több alkalommal a Veszprém Megyei Önkormányzattal való jó együttműködés keretében készül el. Az ünnepélyes átadáson jelen volt Talabér Márta a megyei önkormányzat alelnöke.

Köszöntőjében az alelnök asszony kiemelte, bízik abban, hogy a határok jövőbeli átrajzolása nem fogja tovább csonkítani a megyét. Talabér Márta hangsúlyozta, a régiós kapcsolatok erősödése is egyre inkább jellemzi térségünket, ezért Fejér és Komárom-Esztergom megyébe is szeretne megyénk nevében eljuttatni majd néhányat az új térképből. Ezenkívül fontosnak tartja, hogy a megyeházán, illetve a települési önkormányzatoknál is minél több helyen elhelyezzék majd azt.

A térképet gyártó cég üzletágvezetője elmondta, ez a harmadik alkalom, hogy Veszprém megye térképet adnak át, legutóbb erre négy esztendeje került sor, azóta azonban számos változás történt. Kovács Mariann köszönetet mondott a támogatóknak, majd hangsúlyozta, 1993 óta gyártanak megye, város, illetve régiós sorozat-térképeket, elsőként éppen Veszprém megyéről készült ilyen.

A „Szép magyar térkép” pályázon többször volt díjnyertes a sorozat. Az idei annyiban különbözik az eddigiektől, hogy a kistérségek határait is kijelölték, illetve a turisztikai látványosságokra is felhívja a figyelmet a kiadvány.

Pro Urbe díj

A veszprémi városi március 15-i ünnepség keretében adta át Debreczeni János polgármester az idei Pro Urbe-díjat Adamecz Bélának, az 1956-os területi Munkástanács egykori titkárnak, dr. Szendi József nyugalmazott érsek úrnak, aki a Hit tudományi Főiskola létrehozása mellett több iskola egyházi átvállalását is szorgalmazta. A harmadik kitünté-

tett, dr. Varga Zoltán négy évtizede szereplője a helyi közéletnek, kezdeményezésének köszönhető például a II. világháborús városi emlékmű létrehozása is.

Karitászhírek

Kedves Testvérek!

A Regina Mundi karitászcsoport tagjai számára elsődleges fontosságú a segítségnyújtás.

Tagjaink elhivatottan segítik a rászorulókat.

Célunk, hogy minden rászoruló felé kinyújthassuk segítő kezünket.

Kérjük, amennyiben Ön tud a környezetében élő, segítségre szoruló személyről, vagy éppen Ön szorul segítségre, vagy ha Ön szeretne, tudna segíteni az arra rászorulókon, aktív tagja szeretne lenni a Regina Mundi karitászcsoportnak, szíveskedjen megadni nevét, elérhetőségét, az alábbiak valamelyikén:

- **hétfőtől péntekig 9–12 között a plébánia telefonszámán: 88/327-609**
- **a templomban (az utolsó padsor oszlopán) kihelyezett karitáspostaládába szíveskedjen bedobni nevét, címét, telefonszámát, valamint azt, hogy Ön kér segítséget, vagy segíteni szeretne.**

Köszönöm a figyelmét, közreműködését:

Stampf Margit
Regina Mundi karitászcsoportvezető

Nagyheti szertartások rendje

Virágvasárnap (ápr. 1.)

A délelőtti 11 órás szentmisén végezzük a barkaszentelést és énekeljük a passiót, Jézus szenvedéstörténetét Szent Lukács evangéliuma szerint.

Nagycsütörtök (ápr. 5.)

7.00: énekes zsolozsma

9.00: a bazilikában krizmaszentelési szentmise

18.30: utolsó vacsora szentmiséje, oltárfosztás, virrasztás

Nagypéntek (ápr. 6.)

7.00: énekes zsolozsma, utána gyónási lehetőség

15.00: keresztút, ezt követi a nagypénteki szertartás

(passió, könyörgések, hódolat a kereszt előtt, szentáldozás)

Nagyszombat (ápr. 7.)

7.00: énekes zsolozsma, utána gyónási lehetőség

Délután 6 óráig a templom nyitva lesz, szentsírlátogatás

Szombat éjjel (húsvét vigíliája)

21.00: húsvéti vigília szertartása (tűzszentelés, húsvéti örömeinek,

olvasmányok, keresztelés, szentmise, feltámadási szertartás)

húsvéti ételmegáldás

Húsvétvasárnap (ápr. 8.)

7.30: húsvéti ételmegáldás

9.00: szentmise

11.00: ünnepi szentmise

18.30: szentmise

Húsvéthétfő (ápr. 9.)

Vasárnapi miserend (nyári miserend szerint)

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai áprilisra:

Általános: Hogymindenkeresztény, átadva magát a Szentlélek vezetésének és megvilágosításának, lelkesedéssel és hűséggel feleljen meg az életszentségre szóló egyetemes hivatásnak.

Missziós: Hogy növekedjék a papi és szerzetesi hivatások száma Észak-Amerikában és a Csendes-óceán országában, hogy arányosan megfeleljen ama népességek lelkipásztori és missziós szükségleteinek.

A karitászcsoport gyűlése: április 11.

Április 1-jén, Virágvasárnapkal kezdődik a **nagyhét**. Ennek a liturgiája külön olvasható.

Április 2-án van II. János Pál pápa halálának a 2. évfordulója.

Április 14-én délelőtti 10 órakor a Bazilikában dr. Szendi József nyug. érsek

atya püspökké szentelésének a 25. évfordulója alkalmából ünnepi szentmise lesz.

Április 15-én húsvét 2. vasárnapja, az **Isteni Irgalmasság vasárnapja**. Ezen a napon teljes búcsú nyerhető a szokott feltételek mellett (szentgyónás, szentáldozás, ima a pápa szándékára).

Április 19. XVI. Benedek pápa megválasztásának az évfordulója.

Április 20-án este 6 órakor kezdődik **jegyeseeknek** házasságra felkészítő hat hetes tanfolyam az Érseki Hivatalban.

Április 25. **Szent Márk** evangélistának az ünnepe.

Április 27–29-ig Szent Imre Ifjúsági Napok rendezvénysorozat lesz Veszprémben. Részletesen olvasható a www.ifjusaginapok.uw.hu internetes oldalon.

Április 29. húsvét 4. vasárnapja, a **papi hivatások világnapja**. A templomi perselyadományokat a kispapnevelés céljára gyűjtjük és küldjük be az Érsekségre.

Ahol szokásban van, ugyanezen a napon tartják a jó termésért való ájtatóságot (**búzaszentelés**).

Május 3-án **Szent Fülöp és Szent Jakab** apostolok ünnepe lesz.

Május hónapban minden este **litániával** köszöntjük égi édesanyánkat, Szűz Máriát.

Imádkozzunk értük...!

...mert a keresztségben újjászülettek: Pirka Botond Bors március 4-én.

...mert az örök hazába költöztek: Horváth Tiborné Tremmel Helga (77 éves) február 28-án, Rikk József (73 éves) március 6-án, Csendes Lajos (79 éves) március 11-én, Libisch József (82 éves) március 11-én, Baranyai Jánosné Márkus Mária (82 éves) március 15-én.

Készüljünk a szentmisére!

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
ápr. 8.	ApCsel 10,34a.37-43	Kol 3,1-4	Jn 20,1-9
ápr. 15.	ApCsel 5,12-16	Jel 1,9-13.17-19	Jn 20,19-31
ápr. 22.	ApCsel 5,27b-32.40b-41	Jel 5,11-14	Jn 21,1-19
ápr. 29.	ApCsel 13,14.43-52	Jel 7,9.14b-17	Jn 10,27-30
máj. 6.	ApCsel 14,21b-27	Jel 21,1-5a	Jn 13,31-33a.34-35

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja
Megjelenik 600 példányban
KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: Tóth Gyula plébános

A szerkesztőség címe:

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Telefon: 88/327-609

Szerkesztőség vezetője: Demény Anna

Szerkesztők: Adonyi Krisztina,

Kreschka Miklós, Selyem Zoltán